

“La realitat té dolents que la ficció no supera”

Brian Yuzna, que s'encarregarà del departament de desenvolupament de Fantastic Factory –un projecte per produir cinema fantàstic a Barcelona– és també el director de pel·lícules tan diverses com 'Re-animator' o 'Cariño, he encogido a los niños'.

Amb *Re-animator* el director Brian Yuzna, es va donar a conèixer arreu del món, però no es va deixar enganyar per l'èxit i va continuar dirigint, produint i escrivint per satisfer la seva imaginació. *Re-sonator*, *Society*, *El dentista* o *Cariño, he encogido a los niños* han pertorbat la ment de la gent, encara que l'únic que pretén el realitzador filipí és entretenir. Per què no crear un estudi a Espanya per produir films de terror, ciència-ficció i fantasia que es puguin comercialitzar internacionalment? Aquesta pregunta, de fàcil resposta però de difícil materialització, s'està duent a terme amb Fantastic Factory, un centre de creació en què Brian Yuzna és l'encarregat del departament de desenvolupament i que pretén ajudar a fer realitat les propostes dels joves directors.

—*Quins elements han d'aparèixer per fer una bona pel·lícula de gènere?*

—Un bon guió és molt important, també un protagonista amb qui et puguis identificar, sempre que l'interpreti un actor que sigui creïble; l'univers que vulguis oferir pot ser molt estrany però ha de ser familiar perquè si no la identificació no serà completa. Hmmm, la fotografia és un element bàsic perquè representa les emocions que volem transmetre a l'audiència; el protagonista s'ha d'enfrontar a una situació de perill... És que és una pregunta molt difícil. Hauré de pensar-hi seriosament. Ah!, la música és primordial i el suspens, que succeeixi alguna cosa i no se sàpiga ni on ni quan.

—*Els anys cinquanta i seixanta hi va haver un star system especialitzat en terror amb figures com Peter Cushing, la Barbar Steele, el Christopher Lee o el Vincent Price... creu que els actors d'avui dia, com*

la Julia Roberts o el Brad Pitt farien creïbles els personatges d'aquest gènere?

—Ho fan, de veritat. Mira la Jodie Foster a *El silenci dels anyells*, encara que va ser una pel·lícula feta pels grans estudis. Però normalment els films de terror són interpretats per gent desconeguda. No es busquen grans noms per vendre el producte, com es fa actualment amb el cinema comercial. Per exemple, *La nit dels morts vivents*, *Re-animator* o *La matanza de Texas* es van fer sense gaires calés, amb molta il·lusió i sense grans estrelles i ves per on que s'han convertit en grans clàssics dels últims anys. Són pel·lícules tan ben fetes que encara que les vegis una, dues o quatre vegades t'espanten. Mira *L'exorcista*, que és una de les més taquilleres de la història del cinema.

—*Com a director, productor i guionista, imposarà algun tipus de normes als joves directors que comencin a treballar a la seva factoria?*

—La meva experiència em diu que a cada film hi ha entre tres i cinc persones que són molt importants des del punt de vista creatiu, per això és millor donar tota la llibertat que es pugui per fer un bon treball. El director és el responsable de l'èxit o el fracàs del producte, però cada pel·lícula es fa en col·laboració. M'agrada fer cinema perquè em puc permetre treballar amb gent

molt interessant. Si produeixo o escric per un altre director és necessari saber com interpreta el guió, saber quin és el seu llenguatge cinematogràfic, haig de veure els seus films de referència... d'aquesta manera entenc i aprenc més coses.

—*Com veu els que seran col·laboradors seus: l'Elio Quiroga, el Tinieblas González i el Jaume Balagueró?*

—Tots tres són molt diferents, provenen de tres àrees de l'estat molt diverses: les Canàries, el País Basc

“Normalment, els films de terror són interpretats per gent desconeguda. No es busquen grans noms per vendre el producte, com es fa actualment amb el cinema comercial. Mira 'L'exorcista', que és una de les més taquilleres.”

i Catalunya; cadascú té la seva personalitat, tenen ambicions, volen treballar i els interessa moltíssim el fantàstic. Cap dels tres està gaire interessat en la barreja de comèdia i terror. He vist els seus treballs, m'han semblat molt originals i una mica negres, com el curt d'en Tinieblas.

—Per què s'han posat tan de moda els temes vampírics? Li ho dic perquè recentment s'han estrenat pel·lícules com *Vampiros*, *Revenant* o *From dusk till dawn*.

—La veritat és que parla de comèdies de terror. No he fet mai un film sobre vampirs, encara que m'agradaria fer-ne un sobre la primera part de la novel·la de Bram Stoker perquè ningú no l'ha llegida de la manera com jo ho he fet. Però bé, suposo que els vampirs són interessants perquè són immortals, poden matar qui vulguin, són molt *sexy* i mantenen una estreta relació amb la religió catòlica. Al principi eren molt lletjos i dolents, eren com una mena de zombis que es menjaven els vius, però en les últimes dècades el vampir és un home molt elegant, aristocràtic i atractiu que pot tenir totes les dones i homes que vulgui. En aquest sentit potser reflecteix un dels tabús sexuals de la societat, com és la masturbació, el sexe sense parella.

—Creu que la realitat supera la ficció?

—Sí, i tant! La vida ens mostra insectes més originals que els monstres que dissenyem a les pel·lícules. A *Faust* el protagonista és un home molt dolent, la gent pot pensar "i com és possible que existeixi una persona tan dolenta", però la veritat és que en el món hi ha dolents que la ficció no pot superar, com Hitler o Milosevic. El més interessant del fantàstic és que és més metafísic, representa coses psicològiques, té molt a veure amb els mites pel que fa a l'aspecte simbòlic. Les fotografies, els somnis o els contes són formes d'entendre el món perquè altrament no podríem organitzar la vida.

—Quines són les seves pors més grans?

—És difícil de dir... no poder mantenir els fills, per exemple, però no és això el que em preguntes. El que vols saber i el que m'interessa és un altre tipus de por. No ho sé... és que quan tastes la por és diferent, és com quan ets petit i no vols estar-te a casa perquè sents so-

rolls o moviments estranys. Aquesta és una por molt agradable i és la que sempre estic cercant.

—Quin és el secret per què *Psicosi* sigui una de les millors pel·lícules de gènere?

—Perquè acosta a l'espectador el sentiment de la bogeria. Quan la vaig veure vaig trigar un munt de temps d'anar al lavabo. El que més em va sorprendre d'en Hitchcock va ser el ritme de les imatges, del so i de la història. Quan es va estrenar va ser el film més violent de la seva època perquè a Hollywood no era permès veure el cos nu d'una dona, era la primera vegada que es veia en una pel·lícula el lavabo, l'assassinat a la banyera va ser sangonós, la caiguda per les escales amb el pla en picat encara fa por, però el que més em va espantar és el final, quan es veu que la mare i el fill són la mateixa persona. La idea que tothom pot tenir algú més dintre seu és molt interessant.

"M'agradaria fer un film sobre la primera part de la novel·la de Bram Stoker perquè ningú no l'ha llegida de la manera com jo ho he fet."

Luis Fernando Romo

Com aconseguir les pel·lícules d'EL TEMPS

Subscriptors:

• Demanant-les per telèfon al 902 13 10 25 (o al 00 34 963 535 100 des de fora de l'estat espanyol)

No subscriptors:

• Demanant-les al quiosc
• O bé retallat aquest anunci i enviant-lo a EL TEMPS (Av. Baró de Càrcer, 40. 46001 València) amb les vostres dades (nom, adreça i telèfon)

Preu: 800 ptes. per vídeo + 375 ptes. de despeses de lliurament

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Consell de Mallorca
Cultura i patrimoni

LAUREN
VIDEO HOGAR

EL TEMPS
15